

Sygn. akt IX Ka 416/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Toruniu IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Jarosław Sobierajski

Sędziowie SO Aleksandra Nowicka

SO Marzena Polak (spr.)

Protokolant st.sekr.sądowy Magdalena Maćkiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu Barbary Dryzner

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2013 roku

sprawy **Z. O.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Brodnicy

z dnia 6 maja 2013 roku sygn. akt II K 153/13

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że z kwalifikacji prawnej przypisanego oskarżonemu czynu oraz podstawy skazania eliminuje art. 244 kk;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za II instancję, a wydatkami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 416/13

UZASADNIENIE

Z. O. został oskarżony o to, że w dniu 18 marca 2013r. w miejscowości Z., gm. B. na drodze publicznej kierował motorowerem marki V. nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości – I próba 0,79 mg/l, II próba 0,77 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i wbrew zakazowi sądowemu wydanemu przez Sąd Rejonowy w (...) sygn. akt II K (...) – tj. o czyn z art. 178 a § 1 i § 4 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Sąd Rejonowy w Brodnicy wyrokiem z dn. 6 maja 2013r. wydanym w sprawie II K 153/13 uznał oskarżonego Z. O. za winnego popełnienia czynu polegającego na tym, że w dniu 18 marca 2013r. w miejscowości Z., gm. B., na drodze publicznej kierował motorowerem V. nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości – I próba 0,79 mg/l, II próba 0,77 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości i wbrew zakazowi sądowemu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych wydanemu przez Sąd Rejonowy w (...) wyrokiem z dnia 6 lipca 2011 roku sygn. akt II K (...) w związku ze skazaniem za przestępstwo, tj. występku z art. 178 a § 1 i § 4 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to w myśl art. 11 § 3 kk, na

podstawie art. 178 a § 4 kk wymierzył mu karę 7 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie – na mocy art. 69 § 1, § 2 i § 4 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk – warunkowo zawiesił na okres 3 lat tytułem próby. Na mocy art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat. Sąd zasądził – na mocy art. 49 § 2 kk – od oskarżonego kwotę 300 złotych tytułem świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Nadto oskarżony został zobowiązany, na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 kk, do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu. Na podstawie art. 73 § 1 kk oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego. Zasądził również od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 złotych tytułem opłaty i obciążył go pozostałymi kosztami sądowymi.

Apelację od tego wyroku wniósł oskarżyciel publiczny, zarzucając temu orzeczeniu obrazę przepisów prawa karnego materialnego, tj. art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, polegającą na jego błędnym zastosowaniu w kwalifikacji prawnej czynu obok przepisów art. 178 a § 1 i § 4 kk w sytuacji, gdy przepis art. 178 a § 4 kk stanowi typ kwalifikowany czynów z art. 178 a § 1 kk i art. 244 kk wobec czego warunki do zastosowania w kwalifikacji prawnej czynu art. 244 kk i art. 11 § 2 kk nie zachodzą.

Podnosząc ten zarzut prokurator wniósł o zmianę wyroku w punkcie I poprzez wyeliminowanie z kwalifikacji prawnej czynu w oparciu o który dokonano skazania oskarżonego przepisów art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, natomiast w pozostałym zakresie utrzymanie wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja Prokuratora zasługuje na uwzględnienie.

Na samym wstępie stwierdzić należy, iż zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd I instancji przeprowadził postępowanie przed Sądem I instancji w sposób właściwy, dokonując niezbędnych czynności dowodowych, koniecznych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Ocena zgromadzonego materiału dowodowego mieściła się przy tym w granicach sędziowskiej swobody, należycie uwzględniając zasady logiki i prawidłowego rozumowania oraz wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego. Pozostawała ona wobec powyższego pod ochroną dyspozycji art. 7 kpk, spotykając się w związku z tym, z akceptacją Sądu Okręgowego.

W związku z tym, iż Sąd Odwoławczy, co do zasady, aprobuje stanowisko Sądu Rejonowego w zakresie ustalonego stanu faktycznego, oceny materiału dowodowego, jak i w przedmiocie winy oskarżonego. Nie ma więc potrzeby, aby w tym miejscu szerzej przytaczać argumentację zawartą w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, a za wystarczające uznać należy odwołanie się do niej.

Jednakże faktycznie, Sąd Rejonowy przyjął błędną kwalifikację zarzucanego czynu. W tym zakresie należy w pełni zgodzić się z argumentacją zawartą w uzasadnieniu apelacji Prokuratora. Nie ma potrzeby powielania tej argumentacji, a wystarczy odesłać do jej lektury.

W związku z powyższym, Sąd Okręgowy dokonał korekty zaskarżonego wyroku, tak jak w sentencji wyroku odwoławczego.

Z uwagi na sytuację majątkową i finansową oskarżonego Sąd Okręgowy zwolnił go od uiszczenia kosztów sądowych za drugą instancję.